

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Službeni Vesnik N.R.M. - A
Administracija
Skoplje

M. Tita

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази истовремено у српском, хрватском, словеначком и македонском издању два пута недељно, и по потреби. — Огласи по тарифи. — Текући рачун код Народне банке ФНРЈ бр. 101-900880 — Текући рачун продајног одељења 1-670880

Среда, 8 јуни 1949

БЕОГРАД

БРОЈ 48

ГОД. V

Цена овом броју је 8.— дин. — Преплата до краја 1949 године износи 265.— дин. — Редакција: Бранкова улица бр. 18—20. — Телефони: Редакција 28-838, Администрација 27-595, Продајно одељење 22-619, Радувачко одељење 26-276. Експедиција 21-251.

400.

На основу чл. 4 и 7 Основне уредбе о просветно-научној струци, а у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ, прописујем

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЕНИ ПРАВИЛНИКА О ПРИПРАВНИЧКОМ СТАЖУ, СТРУЧНИМ ИСПИТИМА И КУРСЕВИМА ЗА САВЕЗНЕ СЛУЖБЕНИКЕ ПРОСВЕТНО-НАУЧНЕ СТРУКЕ

Члан 1

Тач. 4, чл. 12 Правилника о приправничком стажу, стручним испитима и курсевима за савезне службенике просветно-научне струке мења се и гласи:

„4) за асистента и асистента института:

а) домаћи писмени рад из одговарајуће специјалности. Тему за писмени рад асистент односно асистент института бира у договору са руководиоцем установе у којој ради;

б) одобрена писменог рада пред испитном комисијом;

в) усмени испит из познавања једног страног језика;

г) за асистента: познавање задатака, рада и организационих форми народне студентске омладине“.

Члан 2

До 1 јануара 1950 године асистенти и асистенти института могу полагати стручни испит и по досадашњим одредбама тач. 4, чл. 12 свог правилника.

Члан 3

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 10503

17 маја 1949 године

Београд

Министар за науку и културу,

Родолуб Чолаковић, с. р.

Сагласан,

Претседник

Комитета за законодавство и

изградњу народне власти

Владе ФНРЈ,

Едвард Кардељ, с. р.

401.

На основу тач. IX Општих упутстава о организацији службе за заштиту и подизање народног здравља („Службени лист ФНРЈ“ бр. 48/48), прописујем

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О ОСНИВАЊУ, ОРГАНИЗАЦИЈИ И РАДУ ПОЛИКЛИНИКА

Члан 1

У Правилнику о оснивању, организацији и раду поликлиника („Службени лист ФНРЈ“ бр. 15/49) чл. 2 мења се тако да гласи:

„Поликлинике оснива Главни извршни одбор Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине односно Извршни одбор Обласног народног одбора Аутономне Косовско-метохијске области односно обласни, срески и градски народни одбор у местима где за њихово оснивање постоје сви услови.

У градовима и местима где постоји општа болница, у њој, по правилу, треба да има посебна организациона јединица за послове поликлинике“.

Члан 2

У чл. 5 ст. 1 мења се тако да гласи:

„Поликлиника пружа медицинску помоћ становништву према територијалном принципу и према секторском систему.

Подручје поликлинике дели се на уже и шире подручје. Становништву ширег подручја поликлиника пружа специјализовану медицинску помоћ, а становништву ужег подручја поред специјализоване и општу медицинску помоћ. С тога се уже подручје поликлинике дели на секторе са просечно 2.000—8.000 становника“.

Став 2 постаје став 3.

Члан 3

У чл. 17 тач. 12 мења се тако да гласи:

„12. Развијају иницијативу код становништва у вези питања заштите народног здравља и сарађују са повереништвима за народно здравље народних одбора и друштвеним организацијама“.

Члан 4

Члан 26 мења се тако да гласи:

„Поликлиником управља Главни извршни одбор Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине односно Извршни одбор Обласног народног одбора Аутономне Косовско-метохијске области односно обласни, срески и градски народни одбор преко повереништва за народно здравље“.

Члан 5

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Бр. 7559

28 маја 1949 године

Београд

Министар—Претседник Комитета
за заштиту народног здравља
Владе ФНРЈ,
др Павле Грегорић, с. р.

402.

На основу тач. IX Општих упутстава о организацији службе за заштиту и подизање народног здравља („Службени лист ФНРЈ” бр. 48/48), прописујем

П РА В И Л Н И К

О ОСНИВАЊУ, ОРГАНИЗАЦИЈИ И РАДУ
ЗДРАВСТВЕНИХ СТАНИЦА

Опште одредбе

Члан 1

Здравствена станица је основна профилактичко-терапевтска установа у срезу.

Члан 2

Здравствене станице могу оснивати месни народни одбори. Оне се оснивају, по правилу, у седиштима месних народних одбора, на територијама секторских амбуланти, а раде под стручно-методолошким руководством управника секторске амбуланте.

Подручје и место оснивања здравствене станице одређује месни народни одбор.

Здравственом станицом управља извршни одбор месног народног одбора.

Члан 3

Делокруг рада здравствене станице треба да има просечно 1.000—3.000 становника, што се одређује према броју становника појединих насеља, теренским приликама, обољевању становника, радиусу пружања помоћи, као и да ли има на истом подручју других амбулантно-поликлиничких установа.

Организациона структура здравствених станица

Члан 4

У састав здравствене станице, по правилу, улазе следеће организационе јединице:

1. — општа ординација са регистратуром, евиденцијом и статистику;
2. — саветовалиште за жене, одојчад и малу децу до три године.

Према локалним потребама здравствена станица може имати организационе јединице које обављају послове антималаричне станице, дезинфекционе станице, антитрахомске станице и др.

Члан 5

На челу здравствене станице налази се управник, који руководи целокупним радом здравствене ста-

нице под стручним надзором управника секторске амбуланте. Управник здравствене станице, по правилу, је медицинска сестра (помоћник) или бабица са средњом стручном школом (медицинском или бабичком).

У изузетним случајевима, ако нема медицинске сестре или бабице са средњом стручном школом, дужност управника здравствене станице врши бабица са бабичком школом, која је у практичном раду у породицишту или на терену провела најмање три године и стекла потребно искуство и за рад у саветовалишту за жене, одојчад и малу децу.

Ако дужност управника здравствене станице врши бабица која мора да врши уједно и бабичку службу, у том случају она обавља само оне послове медицинске сестре, које као бабица из превентивних разлога сме да врши. Све остале послове медицинске сестре, као превржање гнојних рана и сл., вршиће под њеним надзором болничарка или болничар.

Здравствена станица, по правилу, поред управника има још једну бабицу и једног помоћног службеника.

За организационе јединице које обављају послове антималаричне станице, антитрахомске станице, дезинфекционе станице и др. здравствена станица може имати особље, које је у стручно-методолошком погледу подређено вишим здравственим установама по својој специјалности.

Управника и остало особље поставља месни народни одбор.

За целокупно пословање здравствене станице, како у стручном тако и у административно-финансијском погледу, одговоран је управник станице

Члан 6

Здравствене станице воде све књиге и документацију болесника у вези са својим радом.

Оне редовно подносе тромесечне и годишње извештаје надлежном народном одбору и секторској амбуланте. Извештаји се шаљу у року од 5 дана по истеку тромесечја односно у року од 10 дана по истеку године.

Обрасце књига за евиденцију и документацију болесника, спискова, картона за картотеке и других формулара одређује министарство народног здравља народног републике према упутствима Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ.

Задачи здравствених станица

Члан 7

Основни су задаци здравствене станице: пружање терапеутско-профилактичке помоћи становништву, смањивање обољења међу становништвом, спречавање и сузбијање акутних заразних болести, подизање хигијенских прилика и здравствено-просветне свести становништва.

У циљу извршења ових основних задатака, здравствена станица указује у границама свог подручја:

1. — најосновнију амбулантно-медицинску помоћ становништву на своме подручју, а у хитним случајевима и болесницима са подручја других здравствених станица, уколико ће тражити од ње помоћ. Чланови социјалног осигурања имају првенство пријема у редовном и ван редовног радног времена, а према потреби одређују се посебни часови за њихов преглед и лечење;
2. — благовремено упућује у надлежну секторску амбуланту болеснике којима је потребна лекарска помоћ;
3. — позива све болеснике, трудне жене, мајке и децу којима је потребна лекарска помоћ и савет у дане редовног доласка секторског лекара;

4. — води евиденцију хроничних болесника и реконвалесцената, који су отпуштени из болнице. Та лица, као и лица код којих постоји сумња да болују од ма које болести, позива и показује секторском лекару за време њиховог доласка и прегледа.

Члан 8

Здравствена станица указује хитну помоћ и помоћ код куће:

1. — код акутних обољења и несрећних случајева (рањавање, крварење и сл.), а у случају ако је потребна хитна лекарска помоћ упућује болесника секторском лекару. Ако нема могућности за превоз у секторску амбуланту или је превоз болесника у секторску амбуланту контраиндичиран, одмах позива секторског лекара ради указивања хитне лекарске помоћи код куће;

2. — указује најосновнију помоћ болесницима код куће, а по потреби тражи помоћ секторског лекара и врши све припреме до доласка лекара.

Члан 9

Здравствена станица указује помоћ и код порођаја, заштите трудних жена, мајки и деце и у том циљу:

1. — указује помоћ код порођаја код куће;

2. — води евиденцију и врши: патронажу свих трудних жена и одојчади на својој територији, саветовања трудних жена и мајки са одојчади и здравствено-просветни рад;

3. — предузима основне терапеутске и профилактичке мере код претшколске деце и школске деце, врши повремени преглед школа и дечјих установа као и профилактички преглед деце у њима.

Члан 10

Санитарно-противоепидемиски рад здравствене станице обухвата:

1. — проналажење, евидентирање и регистрацију свих болесника са акутним заразним болестима, и болесника са високом температуром неодређене дијагнозе;

2. — хитно обавештавање лекара секторске амбуланте о сваком пронађеном заразном обољењу, извору заразе и предузетим мерама;

3. — спровођење мера за спречавање ширења заразе из пронађеног извора, старање о хитној хоспитализацији заразног болесника, вршење епидемиолошке анкете, најједноставнију дезинфекцију жаришта са сопственим снагама, санитарну обраду и систематски надзор над особама које су долазиле у додир са заразним болесницима и дезинфекцију;

4. — превентивно цељење против заразних болести под непосредном контролом и по плану секторског лекара;

5. — спровођење антималаричких мера, сарађује у организацији и спровођењу најмање и најједноставније вакцинације у насељу, систематско лечење, противрецидивно лечење маларичара и профилактичке противмаларичне мере;

6. — систематски надзор над правовеменим лечењем оболелих од туберкулозе, венеричних болести и трахома, предузимање мера за рану хоспитализацију нарочито венеричних болесника у акутно-заразном стадијуму које упућује на лечење и проналази изворе заразе;

7. — сталан надзор на територији здравствене станице над санитарним приликама у складиштима и продавницама животињих намирница, мензама, шумским радилиштима, задругама, насељима, прехраном народа, над снабдевањем водом, изворима, бунарима, водоводима, купалима, над санитарним стањем шко-

ла, интерната, дечјих јазала и других дечјих установа, над осталом јавном хигијеном и даје упутства и савете за уклањање санитарних недостатака, а о недостацима извештава управника секторске амбуланте.

Члан 11

Здравствена станица преко свога медицинског особља спроводи непрестано систематско-просветни рад код становништва путем предавања, састанака, читања здравствено-просветних брошура, часописа и др.; путем индивидуалних разговора, у коју сврху се искоришћују домови, читалнице, школе и сарађује у једној штампи. Основни задаци здравствене станице у погледу здравствено-просветног рада су:

1. — пропаганда мера за заштиту и унапређење здравственог стања трудних жена, мајера и деце, као и за смањивање побољевања и смртности деце;

2. — подизање здравствено-културних навика код становништва;

3. — здравствено-васпитни рад међу болесницима;

4. — пропаганда мера у борби против рака;

5. — сарађује са органима месне народне власти, друштвеним организацијама и активом Црвеног крста у мобилизацији народних снага за спровођење санитарних мера;

6. — рад у активу Црвеног крста на припремању здравствених актива за указивање прве помоћи код рањавања и повреде за време пољских и других радова и пропаганда санитарно-есанационих мера.

Остале одредбе

Члан 12

За службена путовања, указивање помоћи болесницима код куће, ван седишта здравствене станице и преко 2 км, транспорт болесника у секторску амбуланту, болницу или другу здравствену установу, обезбеђују се здравственој станици бесплатна транспортна средства на рачун лица односно установе које су дужне сносити трошкове лечења. Ако се помоћ указује лицима која имају право на бесплатно лечење на рачун државе, бесплатна транспортна средства здравственој станици обезбеђује надлежни месни народни одбор.

Где год је могуће, здравствена станица треба да има сопствена транспортна средства. Она користи за пренос болесника у болницу и другу здравствену установу у првом реду најближу станицу за хитну помоћ где она постоји.

Члан 13

Упутство за извршење овог правилника даваће, по потреби, Комитет за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ.

Члан 14

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 329

28 маја 1949 године

Београд

Министар—Претседник Комитета
за заштиту народног здравља
Владе ФНРЈ,
др Павле Грегорић, с. р.

463.

На основу тач. IX Општих упутстава о организацији службе за заштиту и подизање народног здравља („Службени лист ФНРЈ” бр. 48/48), прописујем

П РА В И Л Н И К

О ОСНИВАЊУ, ОРГАНИЗАЦИЈИ И РАДУ ПРИРОДНИХ ЛЕЧИЛИШТА

Опште одредбе

Члан 1

Природна леčiliшта су здравствене установе у којима поред услова које пружа лековита клима, вода, блато или плин постоје објекти снабдевени санитарним уређајима, који осигуравају правилно лечење.

Природна леčiliшта могу бити климатска или бањска што зависи од природних услова.

Члан 2

Природна леčiliшта могу бити:

1. — савезног значаја, ако су јединствена по природи терапеутског ефекта и као таква служе потребама целе земље;

2. — републичког односно покрајинског значаја ако имају важност за целу народну републику, односно аутономну покрајину у којој се налазе, а у другим републикама, односно покрајинама постоје леčiliшта исте или сличне природе;

3. — локалног значаја, ако леčiliшта имају важност само за подручје једног места, среза, града или области.

Члан 3

Административно-оперативни руководиоци, природних леčiliшта јесу:

1. — Комитет за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ, за природна леčiliшта савезног значаја;

2. — министарства народног здравља народних република, за природна леčiliшта републичког значаја;

3. — Главни извршни одбор Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине преко повереништва за народно здравље, за природна леčiliшта покрајинског значаја;

4. — извршни одбор среског, градског односно обласног народног одбора преко повереништва за народно здравље, за природна леčiliшта локалног значаја.

Надзор над радом природних леčiliшта републичког односно покрајинског значаја, као и локалног врши министарство народног здравља народне републике у којој се природно леčiliште налази.

Оснивање природних леčiliшта

Члан 4

Природна леčiliшта оснива:

1. — савезног значаја Влада ФНРЈ;

2. — републичког значаја влада народне републике;

3. — покрајинског значаја Главни извршни одбор Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине;

4. — локалног значаја, срески, градски односно обласни народни одбор.

Члан 5

Воде, блата, плинови и климатски услови за које се претпоставља да могу имати примене у сврху лечења, морају се стручно-научно испитати. Испитивање

врши министарство народног здравља народне републике преко својих стручних органа, на предлог повереништва за народно здравље народних одбора или научних установа које проучавају ова питања. Трошкове испитивања сноси министарство народног здравља народне републике.

Када се утврди лековитост воде, блата, плинова односно климе, надлежно министарство народног здравља народне републике прогласиће их лековитим. После проглашења воде, блата, плинова односно климе, лековитима оснивају се природна леčiliшта.

Задаци природних леčiliшта

Члан 6

Основни задаци природних леčiliшта су:

1. — обезбеђење општих услова за правилно коришћење, чување, одржавање и побољшање особина природних агенса који служе сврси лечења;

2. — примена постојећих бањских и климатских фактора у циљу лечења болесника, за које, према природи њиховог обољења, постоји утврђена потреба за лечење у природном леčiliшту;

3. — преглед, тријажа и лечење болесника у складу са тековинама медицинске науке;

4. — научно испитивање природних агенса, као и научно усавршавање њихове медицинске примене;

5. — старање за подизање и усавршавање вишег, средњег и нижег медицинског особља природног леčiliшта;

6. — подизање здравствене свести болесника природног леčiliшта;

7. — сарадња са надлежним здравственим органима и друштвеним организацијама у циљу подизања месних и околних хигијенских прилика;

8. — осигурање одговарајућег смештаја болесника на лечењу у природним леčiliштима;

9. — организација и осигурање правилне исхране болесника природних леčiliшта.

Члан 7

У природна леčiliшта могу се примати само болесници на основу упута здравствених установа стационарног типа и амбулантно-поликлиничког типа.

Преглед болесника пре упута у природно леčiliште врше све здравствене установе на одговарајућим својим одељењима. Сва та одељења поред саветодавне дужности врше и врсту обавезне тријаже, при чему се руководе строго медицинским индикацијама за лечење. У природним леčiliштима лече се по правилу, само болесници упућени од наведених установа, а изузетно и лица за које је само у поликлиници или амбуланти природног леčiliшта утврђено да постоји индикација за лечење.

Туристи, остали посетиоци и мештани могу се користити уређајима леčiliшта, који су намењени лечењу уколико се тиме не ограничава лечење болесника, а обавезни су да се при том подвргну режиму који прописује директор природног леčiliшта.

Члан 8

У циљу правилног извршења задатака, наведених у овом правилнику, обављаће се у поликлиници односно амбуланти природног леčiliшта лекарски прегледи болесника, који долазе у леčiliште на лечење. Приликом лекарског прегледа одређује се потреба за лечење, врста и време потребног лечења. Лекари поликлинике односно амбуланта врше обавезни надзор над начином и резултатом лечења.

Могућност лечења у природним леčiliштима уклађује се у случају апсолутне или релативно контраиндикације. Болесницима са апсолутном контра-

индикацијом ускраћује се право боравка у природном лечилишту (заразне болести у стадиуму инфективно-сти, активна туберкулоза, клицоноше и сл.). Контрола у смислу одређивања контраиндикација врши се уз учешће најближег лекара-специјалисте за постојеће обољење (интерниста, фтизиолога антитуберкулозног диспанзера и др.).

Лечење у природним лечилиштима може се ускратити болесницима који нарушавају дисциплину односно режим лечилишта.

Руководство и особље природних лечилишта

Члан 9

На челу природног лечилишта савезног, републичког, покрајинског или локалног значаја налази се директор, који по правилу мора бити лекар.

Члан 10

Главне дужности директора природног лечилишта су:

1. — да у службеним односима са другим надлежствима, установама и предузећима претставља природно лечилиште;
2. — да предлаже план рада, обнове и изградње лечилишта;
3. — да руководи медицинским, административним и финансиским пословима;
4. — да у смислу задатака лечилишта даје иницијативу, да руководи и координира целокупни рад сектора лечилишта;
5. — да се брине за рационализацију пословања, поделу рада, изградњу кадрова, радну дисциплину и ореду у природном лечилишту.

У циљу извршења ових задатака, сазива редовне радне конференције руководиоца природног лечилишта.

Директор природног лечилишта одговоран је за целокупни рад лечилишта. У случају спречености замењује га помоћник.

Члан 11

Директор природног лечилишта има помоћника за организационо-економски сектор, а према потреби и помоћника за медицински сектор.

Помоћник директора за медицински сектор мора бити лекар, и то шеф поликлинике или амбуланте природног лечилишта, а помоћник за организационо-економске послове искусно лице са економско-комерцијалном спремом.

Делокруг рада помоћника одређује административно-оперативни руководиоца на предлог директора природног лечилишта.

Члан 12

На челу сектора налазе се помоћници директора, на челу одељења начелници, а на челу отсека (реферата) шефови отсека (референти).

Истраживање и испитивање природних средстава природних лечилишта

Члан 13

За сва постојећа природна лечилишта потребно је научним методама испитивања одредити апсолутне и релативне медицинске индикације, као и апсолутне и релативне контраиндикације. Ово исто важи и за природна лечилишта која ће се накнадно основати.

Уколико за неко природно лечилиште већ постоје медицинске индикације и контраиндикације, треба их научно проверавати и допуњавати, како би се на ос-

нову новостечених искустава постигло уздизање медицинског рада у њима.

Трошкове учињене око утврђивања и допуњавања индикација сноси управа лечилишта за које се вршило испитивање.

Изградња природних лечилишта

Члан 14

Изградња природних лечилишта врши се на основу регулационих планова које треба ускладити са регулационим плановима места где се природна лечилишта налазе. При изради регулационих планова треба водити рачуна о могућностима коришћења свих лековитих агенса, снабдевања водом, о хигијенским захтевима, парковима, околним шумама, заштити и свим сличним захтевима у вези потреба природних лечилишта.

При градњи природних лечилишта мора се водити рачуна о особинама и заштити извора односно налазишта, лековитог агенса.

Целокупна изградња, а нарочито питање каптажа и одржавање изворишта и налазишта, стоје под стручним надзором стручњака (геолога, хемичара, инжењера и др.).

Остале одредбе

Члан 15

Природна лечилишта послују као привредна предузећа.

Директор природног лечилишта је наредбодавац за извршење финансиског плана.

Члан 16

Министарства народног здравља народних република издаће ближе прописе за извршење овог правилника према упутствима Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ.

Члан 17

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Бр. 5579

28 маја 1949 године

Београд

Министар — Претседник Комитета
за заштиту народног здравља
Владе ФНРЈ,
др Павле Грегорић, с. р.

404.

На основу тач. IX Општих упутстава о организацији службе за заштиту и подизање народног здравља („Службени лист ФНРЈ” бр. 48/48), прописујем

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О ОСНИВАЊУ, ОРГАНИЗАЦИЈИ И РАДУ СЕКТОРСКИХ АМБУЛАНТИ

Члан 1

У чл. 2 Правилника о оснивању, организацији и раду секторских амбуланти („Службени лист ФНРЈ” бр. 16/49);

У ст. 1 бришу се речи „(градски, реонски)“;
У ст. 3 бришу се речи „градски, односно“.

Члан 2

Члан 4 мења се тако да гласи:

„Секторска амбуланта врши лекарски надзор над стручним радом свих здравствених установа (здравствене станице, породилишта, сталне и сезонске јасле, специјалне установе за борбу против венеричних болести, маларије, трахома и др.) на подручју сектора којима руководи средњи или нижи медицински кадар и чија је служба искључиво намењена становништву тога сектора.“

Надзор над секторском амбулантом у стручно-методолошком погледу врши среска поликлиника односно амбуланта или болница“.

Члан 3

У чл. 6 ст. 1 бришу се речи: „среских здравствених центара односно“.

Члан 4

У чл. 7 ст. 1 мења се тако да гласи:

„У секторима који су удаљени од болнице односно одељења за заразне болести, као и тамо где епидемиолошко стање то тражи, изузетно се у саставу секторске амбуланта формира заразно болничко одељење односно отсек, смештен у посебну зграду“.

Члан 5

Члан 8 мења се тако да гласи:

„Секторска амбуланта може имати и друге организационе јединице које обављају послове других здравствених установа“.

Члан 6

Члан 9 мења се тако да гласи:

„Секторска амбуланта према потреби, може имати организациону јединицу која обавља послове дезинфекционе и дезинсекционе станице“.

Члан 7

У члану 12 ст. 2 бришу се речи „(градски, рејонски)“.

Члан 8

У чл. 18 ст. 2 бришу се речи „(градских, рејонских)“.

Члан 9

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 7560

28 маја 1949 године

Београд

Министар — Претседник Комитета
за заштиту народног здравља

Владе ФНРЈ,

др Павле Грегорић, с. р.

405.

На основу тач. IX Општих упутстава о организацији службе за заштиту и подизање народног здравља („Службени лист ФНРЈ“ бр. 48/48), прописујем

П Р А В И Л Н И К О ОСНИВАЊУ, ОРГАНИЗАЦИЈИ И РАДУ АНТИТУБЕРКУЛОЗНИХ ДИСПАНЗЕРА

Опште одредбе

Члан 1

Антитуберкулозни диспанзер је профилактичко-терапеутска установа која спроводи борбу против туберкулозе на одређеном подручју.

Члан 2

Антитуберкулозни диспанзер може бити:

1. — централни антитуберкулозни диспанзер;
2. — антитуберкулозни диспанзер.

Члан 3

Централни антитуберкулозни диспанзер оснивају:

Главни извршни одбор Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине; Извршни одбор Областног народног одбора Аутономне Косовско-метохишке области и обласни народни одбори, а остале антитуберкулозне диспанзере оснивају срески, градски (рејонски) народни одбори у сагласности са министарством народног здравља народне републике.

Главни извршни одбор Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине, Извршни одбор Областног народног одбора Аутономне Косовско-метохишке области и обласни народни одбори могу, у случајевима нарочите потребе, (индустриски центри и сл.) оснивати антитуберкулозне диспанзере покрајинског односно локалног значаја или преузимати као такве већ постојеће антитуберкулозне диспанзере.

Антитуберкулозни диспанзери оснивају се првенствено у индустриским и рударским насељима.

Члан 4

Подручје антитуберкулозног диспанзера је територија надлежног среског, градског (рејонског) народног одбора, а према потреби може да обухвати један део територије другог среза, града (реона) или територије више срезова. Подручје и седиште антитуберкулозног диспанзера одређује надлежни народни одбор у споразуму са заинтересованим среским, градским (рејонским) народним одборима.

Подручје свког антитуберкулозног диспанзера дели се у одређени ужи сектор на коме обавља потпуну диспанзерску службу, и шири сектор на коме врши у одређене дане само амбулантни рад. Опсег, ужег и ширег сектора одређује извршни одбор надлежног народног одбора преко свога повереништва за народно здравље.

Члан 5

Антитуберкулозни диспанзер ради у одређене дане и часове које утврђује извршни одбор надлежног народног одбора преко повереништва за народно здравље, узимајући у обзир потребе и прилике дотичног краја. О времену рада диспанзера срески, градски (рејонски) народни одбор извештава здравствене установе и становништво преко месних народних одбора.

Ако у диспанзеру не постоје за децу одвојене просторије за преглед (са посебним улазом и чекаони-

цом), онда за рад са децом мора бити одређено посебно радно време на тај начин, да додир деце са одраслим болесницима буде искључен.

Организациона структура антитуберкулозних диспанзера

Члан 6

Антитуберкулозни диспанзер по правилу има у своме саставу следеће просторије:

1. — чекаоницу светлу и довољно димензирану;
2. — пријемну собу за медицинску сестру, везану са чекаоницом заштитним прозором;
3. — једну собу за прегледе са простором (боксовима) за свлачење болесника;
4. — собу за рентгенске прегледе која треба да комуницира са собом за преглед и са чекаоницом;
5. — засебну чекаоницу за децу са посебним улазом;
6. — потребне санитарне просторије.

Централни антитуберкулозни диспанзер треба да има, поред поменутих просторија, још и следеће просторије:

1. — одвојену просторију за преглед деце са засебном чекаоницом и засебним улазом;
2. — веће рентгенско одељење са уређајем за рентгенографију, уређај за флуорографију и за остали масовни рад;
3. — лабораторијум;
4. — чекаоницу за систематске прегледе;
5. — собу за конференције и библиотеку;
6. — потребне просторије за рад других специјалиста-консултаната (по једну просторију за педијатра, ларинголога и др.).

Антитуберкулозни диспанзер може у своме саставу имати и болничко одељење (стационар). Овакви стационари се по правилу оснивају само тамо где не постоји друга могућност хоспитализације туберкулозних болесника.

Стационар може бити непосредно уз диспанзерске просторије или може бити у саставу друге амбулантно-поликлиничке или болничке установе, у ком случају руководство стационара припада шефу антитуберкулозног диспанзера.

Ако је стационар у саставу друге здравствене установе, у административно-економском погледу потпада под старање и надлежност установе у чијем се саставу налази.

Члан 7

На челу централног антитуберкулозног диспанзера налази се лекар специјалиста за фтизиологију. Њему у раду помаже потребан број других лекара и довољан број средње-медицинског и осталог особља.

Консултативну службу у диспанзеру врше редовно лекари специјалисти за педијатрију, ларингологију, и рентгенологију, а према потреби и специјалисти за друге гране медицине.

На челу антитуберкулозног диспанзера налази се лекар специјалиста за фтизиологију или лекар са специјалним курсом из фтизиологије.

За целокупно пословање антитуберкулозног диспанзера, како у стручном тако и у административно-финансијском погледу одговоран је шеф диспанзера.

Члан 8

Антитуберкулозни диспанзер по формацији треба да има поред лекара-шефа диспанзера, најмање још и следеће службенике:

1. — три медицинске сестре, једну за амбуланту, једну за патронажну службу и једну за БСЖ;
2. — једног лаборанта;
3. — једног администратора;

4. — потребно помоћно техничко особље.

Према потреби и према просечном броју прегледа у диспанзеру, број лекара и другог особља може се повећати. Број особља антитуберкулозног диспанзера одређује према указаној потреби и по могућностима рада на предлог шефа антитуберкулозног диспанзера. Главни извршни одбор Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине, односно Обласни народни одбор Аутономне Косовско-метохијске области, односно извршни одбор надлежног народног одбора.

Шефа, лекаре и остало медицинско особље централног антитуберкулозног диспанзера поставља Главни извршни одбор Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине, односно Извршни одбор Обласног народног одбора Аутономне Косовско-метохијске области, односно извршни одбор надлежног обласног народног одбора. Шефа, лекаре и остало медицинско особље антитуберкулозног диспанзера поставља извршни одбор надлежног народног одбора у споразуму са министарством народног здравља народне републике.

Број особља централног антитуберкулозног диспанзера плански одређује Главни извршни одбор Народне скупштине аутономне покрајине, односно извршни одбор обласног народног одбора аутономне области, односно извршни одбор надлежног обласног народног одбора, а осталих диспанзера извршни одбор надлежног народног одбора у споразуму са министарством народног здравља народне републике.

Члан 9

Антитуберкулозни диспанзер води све књиге опште администрације материјалног и рачунског пословања, предвиђене прописима о државној администрацији.

Ради евиденције стручног рада, сваки антитуберкулозни диспанзер води следеће књиге и спискове:

1. — главну болесничку књигу са индексом, у коју се уписују сва прегледана лица, изузев лица која се прегледају сериски (систематски преглед);
2. — књигу систематских прегледа;
3. — књигу (са индексом) вакцинационих БСЖ вакцина;
4. — књигу туберкулозних болесника, пријављених по Наредби о обавезној пријави туберкулозе;
5. — књигу смртних случајева од туберкулозе;
6. — дневник кућних посета;
7. — дневник диспанзерског рада.

Евиденцију прегледаних лица и болесника, као и евиденцију лица вакцинисаних БСЖ вакцином, антитуберкулозни диспанзери воде по систему картотеке, коју прописује Комитет за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ.

Обрасце наведених књига као и потребних списка, формулара и других формулара одређује надлежно министарство народног здравља народне републике према упутствима Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ.

Сваки антитуберкулозни диспанзер мора имати довољан број прописаних формулара за рад.

Члан 10

Антитуберкулозни диспанзери редовно подносе тромесечне и годишње извештаје повереништву за народно здравље извршног одбора надлежног народног одбора и централном антитуберкулозном диспанзеру свога подручја о целокупном раду диспанзера за претекло тромесечје односно за протеклу годину. Централни антитуберкулозни диспанзери своје извештаје шаљу повереништву за народно здравље Главног извршног одбора Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине, односно Извршног одбора Обласног народног одбора Аутономне Косовско-метохијске области, односно надлежног обласног народног одбора.

Тромесечни извештаји подносе се најдаље до 10 у наредном месецу за протекло тромесечје, а годишњи извештаји до краја јануара наредне године за протеклу годину.

Задачи антитуберкулозних диспанзера

Члан 11

Антитуберкулозни диспанзер има следеће задатке:

1. — да проучава епидемиологију туберкулозе на своме подручју. У том циљу прикупља податке о обољевању становништва од туберкулозе, обрађује их и доставља повереништву за народно здравље надлежног народног одбора и води евиденцију о морталитету од туберкулозе;
2. — да прегледа свим савременим дијагностичким средствима сва лица, која се сама јаве на преглед или која на преглед упућују друге установе и лекари, амбулантно лечи туберкулозне болеснике, за које амбулантно лечење долази у обзир, и упућује болеснике на одељења за туберкулозу или их предлаже за лечење у специјалним болницама;
3. — да држи у евиденцији све болеснике од туберкулозе свих облика и стадија болести и позива их на редовне контролне прегледе;
4. — да држи у сталној евиденцији и повремено позива на преглед и све чланове болесникове породице, као и сва лица која живе у непосредном додиру са болесником;
5. — да се брине да туберкулозни болесници добију запослење које одговара њиховом здравственом стању;
6. — да у погледу профилаксе и терапије дејче туберкулозе предаје децу оболелу од туберкулозе или угрожену туберкулозом дејчим амбулантно-поликлиничким установама на старање, а од њих прикупља податке о откривеним одраслим туберкулозним болесницима. У случају да на територији, коју диспанзер опслужују нема дејчих поликлиничких установа те послове обавља сам антитуберкулозни диспанзер;
7. — да врши систематске прегледе појединих група становништва радиоскопијом или флуорографијом и туберкулинском пробом. Систематске прегледе обавља првенствено код рударских и индустријских радника и омладине, редовне контролне прегледе обавља двапут годишње код радника запослених у производњи и продаји животних намирница и код особља запосленог на нези и васпитању одојчади, деце и омладине;
8. — да спроводи вакцинацију БСЖ вакцином (Калметовом вакцином) у сарадњи са дејчим амбулантно-поликлиничким установама и са осталим здравственим установама на територији диспанзера;
9. — да врши патронажну службу у циљу изналажења извора инфекције, благовременог откривања већ оболелих лица и асанације у стану туберкулозних болесника;
10. — да се стара за дезинфекцију станова после одласка или смрти туберкулозних болесника, као и у сваком другом случају кад се укаже потреба;
11. — да врши сва потребна лабораториска истраживања сопственим средствима или помоћу других здравствених установа;
12. — да врши антитуберкулозну пропаганду, и у том циљу као и у свим другим пословима да сарађује непосредно са месним народним одборима, антитуберкулозном секцијом Црвеног крста и осталим друштвеним организацијама;
13. — да методолошки руководи борбом против туберкулозе, и да у том циљу стално сарађује са свим лекарима и здравственим установама на своме под-

ручју, координирајући њихову акцију у борби против туберкулозе;

14. — да обавља све друге послове којима је циљ сузбијање туберкулозе;

15. — да води све прописане књиге, картотеку и спискове.

Централни антитуберкулозни диспанзер врши послове антитуберкулозног диспанзера, а поред тога још има и следеће задатке:

1. — да даје стручно-методолошко упутство антитуберкулозним диспанзерима свога подручја;
2. — да врши стручну-консултацију у диспанзерима којима не руководи лекар специјалиста из фтизиологије;
3. — да после евентуалног претходног прегледа даје предлоге министарству народног здравља народне републике за лечење болесника у специјалним болницама;
4. — да сакупља и обрађује на захтев повереништва за народно здравље надлежног народног одбора статистичке извештаје подручних антитуберкулозних диспанзера;
5. — да сарађује на стручном усавршавању лекара и медицинског особља подручних антитуберкулозних диспанзера;
6. — да контролише стручни рад подручних антитуберкулозних диспанзера и стационара;
7. — да даје стручно-методолошка упутства за спровођење вакцинације БСЖ-ом на своме подручју, контролише стручно-методолошку спрему тога рада и води нарочиту бриту о ревакцинацији;
8. — да самостално и у сарадњи са осталим антитуберкулозним установама свога подручја врши акције на терену.
9. — да спроводи антитуберкулозну пропаганду на своме подручју и сакупља податке о спровођењу и резултатима свих акција пропагандног значаја.

Остале одредбе

Члан 12

Централни антитуберкулозни диспанзер подређен је Главном извршном одбору Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине, односно Извршном одбору Обласног народног одбора Аутономне Косовско-метохијске области, односно обласном народном одбору, на чијој се територији налази.

Члан 13

Стручно-методолошки надзор над диспанзерима врши централни антитуберкулозни диспанзер за своје подручје.

Стручно-методолошки надзор над централним антитуберкулозним диспанзером врши повереништво за народно здравље Главног извршног одбора Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине, односно Извршног одбора Обласног одбора Аутономне Косовско-метохијске области, односно надлежног обласног народног одбора преко установа или лица које оно одреди.

Члан 14

Целокупна служба антитуберкулозних диспанзера је бесплатна.

Члан 15

Претседник Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ издаће по потреби ближа упутства за извршење овог правилника.

Члан 16

Овај правилник ступа на снагу даном објављивањ у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Бр. 14924

31 маја 1949 године

Београд

Министар — Претседник комитета
за заштиту народног здравља
Владе ФНРЈ,
др Павле Грегорић, с. р.

406.

На основу чл. 22 Уредбе о оснивању дечјих јасала и дечјих вртића прописујем

У П У Т С Т В О

О ОРГАНИЗАЦИЈИ И РАДУ ДЕЧЈИХ ЈАСАЛА

Опште одредбе

1) Дечје јасле могу бити сталне и сезонске.

Сталне дечје јасле раде преко целе године, а налазе се при државним привредним предузећима, државним надлештвима и установама, задругама, задружним и другим народним и друштвеним организацијама као и народним одборима.

Сезонске дечје јасле раде за време сезонских радова, а постоје при државним или задружним предузећима или пољопривредним добрима.

2) Повереништво за народно здравље среског, градског (рејонског) народног одбора одобрава отварање дечјих јасала само ако су испуњени санитарни услови у погледу броја, величине и распореда просторија, ако је обезбеђено особље, прописан уређај и правилна организација медицинске помоћи.

Дечје јасле пре отварања морају се претходно регистровати код повереништва за народно здравље среског, градског (рејонског) народног одбора.

Задаци дечјих јасала

3) Дечје јасле имају следеће задатке:

— да обезбеде својим штићеницима негу, исхрану и васпитање;

— да спроводе борбу против обољења и смртности;

— да у породицу уносе здравствено-културне навики у вези са неговањем и васпитањем деце.

4) Здравствено-просветном службом у јаслама руководи управник и лекар уз помоћ главне сестре. Они су нарочито дужни:

— да свакодневно воде здравствено-хигијенски надзор;

— да се старају о правилном физичком и душевном развоју деце;

— да врше преглед новопримљене деце;

— да обезбеде деци свакодневно довољан боравак на чистом ваздуху;

— да предузимају све профилактичке мере у вези вакцинације против великих богиња, туберкулозе и дифтерије;

— да спроводе мере за побољшање здравља деце и да врше систематски преглед свака три месеца, а профилактички једанпут месечно, а по потреби и чешће;

— да се старају о правилној и одговарајућој исхрани деце и да контролишу рационално искоришћавање хране, а нарочито да сачувају природну исхрану одојчади — дојење;

— да воде евиденцију о здрављу деце у јаслама, о заразним обољењима, а нарочито посебну евиденцију хипотрофичара, рахитичара, реконвалесцената и друге деце која заостају у физичком и психичком развоју;

— да врше сталну контролу над здрављем особља запосленог у јаслама.

Организациона структура дечјих јасала

5) Дечје јасле, по правилу, имају за смештај сваке поједине групе од 18—20 деце следеће засебне просторије са посебним улазом: собу за пријем деце, собу за пресвлачење, спаваћу собу, купатило и простор за ноћне судове, бокс за изолацију, терасу и врт за боравак деце на чистом ваздуху.

Поред поменутих просторија дечје јасле, по правилу, имају за групу одојчади собу за дојење деце са гардеробом, умиваоником и В. Ц. за мајке дојиље, а за групу веће деце од 1—3 године собу за дневни боравак и игру деце и оставу за лежаје.

Поред бокса за изолацију, за сваку групу деце дечје јасле морају имати и просторије за изолацију деце из свих група, којима је потребан стални медицински надзор. Број кревета у овим просторијама треба да износи 8—10% од укупног броја постеља у јаслама. Просторије за изолацију морају имати засебан улаз.

Поред наведених просторија дечје јасле, по правилу, имају и помоћне просторије: собу за канцеларију, собу за преглед деце, кухињу и кухињу за чај, оставу, магацин за намирнице, оставу за чисто рубље, перјоницу за рубље, сушионицу за рубље, оставу за инвентар, простор за гориво, гардеробу, туш и клозете за персонал, собу за економом (чувар зграде), оставу за колица и оставу за прљаво рубље.

6) Према добу старости деца се у јаслама издвајају у групе од 18—20 деце. Сваке јасле треба да имају најмање две групе, и то: групу деце од 6 месеца до 16 месеци и групу од 16 месеци до три године.

7) На челу дечјих јасала је управник који руководи и одговара за целокупан рад дечјих јасала.

У већим јаслама, преко 80 постеља управник је, по правилу, лекар. У дечјим јаслама од 40—80 постеља управник је медицинска сестра, а у мањим јаслама до 40 постеља управник је дечја неговатељица, која је оспособљена путем курса за руковођење јаслама.

Дечје јасле, на чијем је челу управник медицинска сестра или дечја неговатељица, морају имати лекара као хонорарног службеника за указивање медицинске помоћи деци у јаслама.

8) Управник у стручном раду помаже медицинско особље, а у осталим пословима административни службеници и помоћно техничко особље, чији се број одређује према броју постеља односно деце у јаслама.

9) Од медицинског особља дечје јасле морају имати, и то: у већим јаслама на више група деце једну главну сестру (старија медицинска сестра-помоћник), једну медицинску сестру на две групе и 2—3 дечје неговатељице на једну групу. У дечјим јаслама које имају највише две групе, медицинска сестра врши дужност главне сестре.

Главна сестра у јаслама води надзор над целокупним радом медицинског особља као и надзор над васпитним радом са децом.

Дечје јасле преко 80 постеља морају имати поред главне сестре једну медицинску сестру за патронаж-

ну службу. У мањим јаслама медицинска сестра поред редовне службе врши и патронажну службу.

10) Медицинско особље мора бити оспособљено за здравствено-просветни рад са децом до три године.

11) Медицинско и остало особље може бити постављено на рад у јаслама само ако има лекарско уверење да не болује од акутних или хроничних болести и да није клицоноша.

12) При јаслама образује се савет јасала који помаже управнику у спровођењу мера за подизање и јачање квалитета рада у јаслама.

Савет јасала чине: управник, лекар, главна сестра, претставници надлежног народног одбора, органа који је основао јасле, синдикалне организације, Анти-фашистичког фронта жена и мајки чија су деца у јаслама.

13) Дечје јасле воде све књиге опште администрације материјалног и рачунског пословања.

14) Ради евиденције стручног рада дечје јасле воде следеће књиге: главну књигу о деци у јаслама; дневну евиденцију о кретању деце у јаслама; књигу евиденције о физичком и психичком напредовању и здрављу деце, побољевању и смртности деце у јаслама; књигу евиденције акутних заразних болести код деце; књигу евиденције деце која су у изолационој соби.

Обрасце наведених књига као и потребних списка, картона и других евидентних извештаја одређује надлежно министарство народног здравља народне републике према упутствима Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ.

15) Дечје јасле редовно подносе тромесечне и годишње извештаје надлежном народном одбору и министарству народног здравља народне републике о целокупном раду дечјих јасала за протекло тромесечје односно за протеклу годину.

Извештаји се подносе у року од 15 дана по истеку тромесечја односно у року од 15 дана по истеку године.

Пријем, здравствени надзор и исписивање деце

16) Дечје јасле, по правилу, примају само здраву децу од 6 недеља до навршене 3 године а чије су мајке запослене.

17) За пријем детета у јасле потребан је упут органа који је јасле основао.

18) Дете се прима у јасле ако мати, поред упута, донесе и потврду лекара дечјег диспанзера или саветовалишта за одојчад и малу децу да је дете здраво, да не постоје епидемиолошки подаци који би били контраиндикација за пријем детета у јасле.

Уочи пријема детета у јасле медицинска сестра односно медицинска сестра саветовалишта посетиће дететов стан, да би проверила да ли је у стану било инфективних обољења у току последње три недеље и да ли има лица која су у току последњих 10—12 дана изашла из болнице за заразне болести.

19) Приликом свакодневног пријема деце од мајки преглед деце врши медицинска сестра јасала. Том приликом мајке су дужне да јаве сестри све промене здравственог стања код куће и сваку појаву заразних или сумњивих обољења у стану детета.

20) У дечје јасле неће се примати деца: са акутним заразним обољењима до завршетка заразних периода; са обољењима коже и паразитарним обољењима у косматом делу главе; са температуром; болесна од гонореје, сифилиса и трахома у заразном периоду, епилептичари; болесна од органских повреда нервног система са парализмом; слепа или глувонема; деца са испоњеним идиотизмом; деца која су била у додиру

са заразним болесником за време инкубације дотичног обољења; и ако у јаслама влада карантин она деца која нису прележала болести због којих је карантин успостављен.

Деца која су боловала од гонореје и деца болесна од сифилиса примају се у јасле само онда ако лекар, и то по могућству лекар специјалиста, потврди да дете није опасно по околину у погледу заразе и да се може примити у јасле.

21) Из јасала деца се исписују: када наврше три године живота; кад то захтевају медицинске индикације; и по жељи родитеља.

22) У дечјим јаслама поред свакодневног прегледа деце приликом пријема врши се од стране лекара и редован преглед, и то: одојчади до три месеца двапут недељно, деце од 3—6 месеци једанпут недељно, деце од 6 месеци до 2 године двапут месечно, а деце преко 2 године једанпут месечно.

Остала објашњења

23) Стручно-методолошки надзор над радом дечјих јасала врше повереништва за народно здравље народних одбора и министарстава народног здравља народних република.

24) Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 4955

21 маја 1949 године

Београд

Министар — Претседник Комитета
за заштиту народног здравља

Владе ФНРЈ,

др Павле Грегорић, с. р.

407.

На основу става 2 чл. 3 Уредбе о радним нормама („Службени лист ФНРЈ“ бр. 109/48) доносим

РЕШЕЊЕ

О ПРИМЕНИ УПУТСТВА ЗА УТВРЂИВАЊЕ НОРМИ РАДА У ТЕШКОЈ ИНДУСТРИЈИ

1) Упутство Министарства тешке индустрије ФНРЈ за утврђивање норми рада штампано као посебно издање „Службеног листа ФНРЈ“ обавезно ће се примењивати у матичној грави металној и металуршкој.

2) Наведено упутство чини саставни део овог решења и примењиваће се од дана објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 6101

20 априла 1949 године

Београд

Министар тешке индустрије,

Франц Лескошек, с. р.

408.

На основу чл. 17 и 24 Уредбе о регулисању надница и плата радника и намештеника у државно-привредним и приватним предузећима, приватним установама и организацијама од 20 априла 1945 године, у сагласности са Министром финансија ФНРЈ, доносим

РЕШЕЊЕ**О УКИДАЊУ РАЗРЕДА СКУПОЋЕ**

1) Укидају се разреди скупоће у које су разврстана поједина места у смислу члана 17 Уредбе о регулисању надница и плата радника и намештеника у државно-привредним и приватним предузећима, приватним установама и организацијама.

2) Наднице и плате наведене у члановима 2, 5, 8 и 11 поменуте уредбе исплаћиваће се свима радницима, намештеницима и ученицима у привреди, за које важи поменута уредба, без обзира на досадашњи разред скупоће њиховог места запослења.

3) Ово решење важи од 1 јуна 1949 године.

X бр. 6330

21 маја 1949 године

Београд

Министар рада,
Љубчо Арсов, с. рСагласан,
Министар финансија,
Добривоје Радосављевић, с. р.

409.

На основу чл. 17 Правилника о садржини и начину закључивања уговора о раду („Службени лист ФНРЈ” бр. 29/49, у сагласности са Министром рада ФНРЈ, доносим

РЕШЕЊЕ**О УВОЂЕЊУ ОБРАСЦА УГОВОРА О РАДУ У ГРАЂЕВИНАРСТВУ**

1. — Писмени уговори о раду закључиваће се са грађевинским радницима по обрасцу уговора о раду који је саставни део овога решења, а који ће се посебно штампати и примењивати на целој територији Федеративне Народне Републике Југославије.

2. — Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Мгбр. 8662

5 маја 1949 године

Београд

Министар грађевина,
Влада Зечевић, с. р.Сагласан,
Министар рада,
Љубчо Арсов, с. р.**РАТИФИКАЦИЈА МЕЂУНАРОДНЕ КОНВЕНЦИЈЕ
О ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈАМА ОД СТРАНЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ**

Према извештају Генералног секретаријата Међународне уније за телекомуникације, примљеном преко Посланства Федеративне Народне Републике Југославије у Берну, на дан 25 јануара 1949 године примљен је у Генералном секретаријату ратификациони инструмент Федеративне Народне Републике Југославије Међународне конвенције о телекомуникацијама, са прилозима 1, 2, 3, 4 и 5, Завршним протоколом и Допунским протоколима, закључене и потписане у Атлантиском Ситиу 2 октобра 1947 године.

Бр. 45671/49. — Из Министарства иностраних послова, Београд, 4 априла 1949 године.

**ОТКАЗ КОНВЕНЦИЈЕ О СТВАРАЊУ ЈЕДНОГ
БИРОА ЗА ЈАВНУ ХИГИЈЕНУ ОД СТРАНЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ**

По налогу Министарства иностраних послова Федеративне Народне Републике Југославије, југословенско Посланство у Риму, својом нотом од 26 маја 1949 године нотификовало је италијанској влади отказ од стране Југославије Конвенције о стварању једног Бироа за јавну хигијену, закључене и потписане у Риму 9 децембра 1907 године.

Овој Конвенцији приступила је Краљевина Србија 3 априла 1908 године.

Бр. 49464. — Из Министарства иностраних послова, Београд, 28 маја 1949 године.

**РАТИФИКАЦИЈА УСТАВА СВЕТСКЕ ЗДРАВСТВЕНЕ
ОРГАНИЗАЦИЈЕ ОД СТРАНЕ УРУГВАЈА**

Генерални секретаријат Уједињених нација, својим писмом од 3 маја 1949, године обавестио је Министарство иностраних послова Федеративне Народне Републике Југославије да је на дан 22 априла 1949 године депонован од стране Уругваја ратификациони инструмент Устава Светске здравствене организације, потписаног у Њујорку 22 јула 1946 године.

Југославија је ратификовала овај устав 19 новембра 1947 и он је објављен у „Службеном листу ФНРЈ” бр. 93 од 1 новембра 1947 године.

Бр. 49357/49. — Из Министарства иностраних послова, Београд, 30 маја 1949 године.

Министарство железница ФНРЈ, по извршеном сравњењу са изворним текстом, установило је да су се у Правилнику о пројектовању железничких инвестиционих објеката, објављеном у „Службеном листу ФНРЈ” бр. 44 од 25 маја 1949 године, поткрале ниже наведене грешке, те даје следећу

ИСПРАВКУ**ПРАВИЛНИКА О ПРОЈЕКТОВАЊУ ЖЕЛЕЗНИЧКИХ
ИНВЕСТИЦИОНИХ ОБЈЕКТА**

1) У чл. 5 став 2 у 9 реду уместо „за” треба да стоји „са”;

2) У чл. 5 став 3 тач. а, у 5 реду уместо „вијадукта” треба да стоји „вијадуктата”;

3) У чл. 5 став 3 тач. б у 3 реду уместо „уређенима” треба да стоји „уређајима”;

4) У чл. 8 став 2 тач. 2 у 2 реду уместо: „основне” треба да стоји „осовина”;

5) У чл. 8 став 2 тач. 7 у 3 реду уместо „потребних” треба да стоји „потпорних”;

6) У чл. 11 став 1 у 7 реду уместо „овлашћеног органа” треба да стоји „овлашћеном органу”;

7) У чл. 30 тач. 8 у 2 реду уместо „одговара финансијским средствима” треба да стоји „одговара одобреним финансијским средствима”.

Бр. 4733. — Из Министарства железница ФНРЈ, 30 маја 1949 године.

ОДЛИКОВАЊА

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Врховног команданта оружаних снага ФНРЈ, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије,

решио је

да се за показну храброст осведочени рад на остварењу братства и јединства међу нашим наро-

дима и стечене заслуге за народ у току народно-ослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:

рез. капетан Премовић Мила Крсто;
рез. поручници: Вучковић Видоја Драгиша, Мандић Марка Милован, Њикић Милуна Миливоје и Васиљевић Петра Душан;
рез. потпоручници: Јовановић-Раделић Ивана Анђелка и Струњаш Миливоја Момир;
рез. заставници: Даниловић Милосава Млађен и Вукићевић Грује Радомир;
вој. обвезници: Јакић Благоја Радомир, Јовановић Мила Марица, Јовић Божа Милка, Јовановић Митра Владимир, Јовановић Алекс Мило, Крстанијевић Митра Стјепан, Мирковић Вукосава Јоцо и Рођен Мирка Милуша.

ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА II РЕДА:

рез. поручници: Батуран Милутина Тетко, Драгашевић Михаила Вуко и Глушац Благоја Продан;
рез. потпоручници: Чоловић Илије Јово и Струњаш Миливоја Момир;
рез. заставник Вукићевић Грује Радомир;
вој. обвезник Боричић Божица Мило.

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

рез. капетан Премовић Мила Крсто;
рез. поручници: Божевећ Благоја Ђорђе, Драгашевић Михаила Вуко и Глушац Благоја Продан;
рез. потпоручници: Лакић Ђорђа Миливоје;
рез. поручници: Пантовић Николе Михаило, Пешић Ненада Иван и Селмановић Алије Цемал;
рез. потпоручници: Алексић Јована Радош, Божовић Видов Бојко, Глушица Ђорђе Радомир, Крушка Пере Бојко, Струњаш Видана Драго и Вукавић Мића Никола;
рез. заставници: Јоксовић Павла Душан, Марковић Вукосава Велимир, Сераћкић Илије Радомир, Спасојевић Петка Рајко и Шупић-Перишић Максима Стеван;
рез. ст. водници: Драгаш Јаксва Крста и Минић Радивоја Зарија;
вој. обвезници: Јовановић Павла Бура, Јовић Божа Милка, Јовановић Митра Владимир, Јовановић Танов Никола, Јововић Живка Васо, Крстанијевић Митра Стјепан, Марковић Така Радуле, Митровић Веља Права, Перовић Васо Војин, Ракуш Радоша Саво, Рођен Мирка Милуша и Симић Бола Никола.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

рез. капетани: Бајагић Павла Михајло и Лабовић Петра Њика;
рез. поручници: Баиловић Маринка Љубо, Боричић Мила Данојла, Божовић Благоја Ђорђе, Бујаджаш Крсте Милан, Дедеић Новице Душан, Глушац Благоја Продан, Ковијанић Миливоја Перо, Каровић Видоја Рајко, Мирковић Вукосава Јовица, Поповић Новице Драгоје, Продановић Крстов Милан, Пантовић Николе Михајло, Пешић Ненада Иван, Селмановић Алије Цемал и Стајишић Њике Иво;
рез. потпоручници: Алексић Јована Радош, Божовић Видов Бојко, Бјелица Пула Миладин, Брајуновић Стевана Петар, Бајчетић Ђирка Новица, Цвијовић Ђорђе Јагош, Чворовић Видака Стојан, Гашић Милсвана Таназије, Глушица Ђорђе Радомир, Голубовић Пера Милован, Ковач Мата Јагош, Крушка Пере Бојко, Лаличевић Симе Обрад, Њиколућ Љуба Њикола, Перуновић Илије Живко, Перазић Крсте Бошко, Путовић Маринка Рајко и Зејновић Тола Живко;

рез. заставници: Адновић Ашина Ајдин, Бацковић Марка Милош, Чолаковић Драга Радомир, Чабаркапа Ивана Милорад, Ђуковић Маринка Рајко, Дамјановић Јакова Јован, Дедић Николе Ђорђе, Илић Шпире Александар, Јеловац Петра Душанка, Јоксовић Павла Душан, Каровић Видоја Милан, Коменнић Лазара Мирко, Мандић Коста Ђорђе, Мумин Милића Милош, Милошевић Бока Шпиро, Потпара Илије Љубо, Перуновић Мирка Вукојица, Радовић Тода Петар, Раковић Зарије Богосав, Раисовић Хакира Алија, Спасојевић Петка Рајко, Сутовић Амира Асим, Соковић Пека Милорад, Сераћкић Илије Радомир, Шекуларић Тодора Миливоје, Шупић-Перишић Максима Стеван, Томашевић Милије Милош и Вујовић Филипа Петар;

рез. ст. водници: Ђаковић Тома Радомир, Драгаш Јакова Крсто, Гајевић Стевана Војин, Госпић Њиколе Ратко, Митић Радивоја Зарија, Пелидија Ахмета Бајро, Ракуш Радоша Вуко, Спајић Милојице Момчило, Шовић Ибра Аго, Шљукит Рада Душан и Томић Марјана Дојчило;

рез. водници: Ђуковић Васо Малиша, Обрадовић Милете Бранислав, Перуновић Милоша Владета, Перуновић Вукосава Милун, Ракуш Радоша Бранко, Сијемит Адема Халил, Шестовић Огњена Милинко, Туцовић Сада Шемсо и Татар Лазара Босиљка;

рез. мл. водник Зечевић Тадије Владо;
вој. обвезници: Бурић Марка Милован, Брајевић Ђолева Боса, Брајовић Ђурос Милан, Бурић Мурата Мирко, Брајовић Матов Ђоле, Брајовић Маркова Јакша, Баришић Јоца Тонка, Бамбур Була Мустафа, Чивгин Шеха Џејфо, Челебић Саво Слободан, Челебић Луке Саво, Чировић Ристана Бошко, Драговић Благоштин Вуксан, Делевић Драга Милан, Ђаковић Јелка Миливоје, Буровић Риста Радуле, Филиповић Петра Ново, Голубовић Маринка Лука, Глушчевић Алојза Матилда, Јеловац Петра Јела, Јовановић Томов Никола, Јововић Живка Милош, Јововић Живка Васо, Казаз Межа Зехбо, Крпан Мата Страхина, Кековић Јована Мило, Кадовић Бура Бура, Ковачевић Ђорђе Зарија, Кишић Бура Митар, Кечевић Смаја Јусуф, Лакчевић Филипа Миливоје, Лакичевић Милосава Радован, Лопичић Бура Петар, Драговић Радуле Спасоје, Лучић Илије Јовић, Лачевић Алије Селмо, Мршовић Милосава Милета, Михаиловић Илије Зора, Марковић Тока Радуле, Лутовић Сима Драгиша, Лопичић Лабула Драгица, Митровић Ђелаша Спасоје, Мишевић Крсте Ново, Марковић Павла Милан, Марковић Милосава Петар, Миликић Милана Момчило, Остојић Милосава Тодор, Павићевић Радоја Иван, Поповић Новићин Милосав, Павићевић Блажа Ђетко, Перовић Васо Војин, Перовић Миладина Јелисав, Павићевић Мирка Ђукан, Радоњић Радивоја Четна, Симић Бола Њикола, Старчевић Илије Благоје, Сеферовић Петра Њикола, Стојановић Милосава Марко, Шкеровић Блажа Даница, Шкеровић Блажа Новка, Шестовић Радула Стојан, Терзић Радована Новица, Тешовић Сиве Бошко, Терзић Комлена Дашо, Таћевић Секула Слободан, Војводић Живка Филип, Вуковић Јована Илија-Рајко, Вуковић Леса Млађен и Жмукић Јефте Раде.

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

рез. поручници: Баиловић Маринка Љубо, Булајић Крста Милан и Поповић Новице Драгоје;
рез. потпоручници: Браковић Стевана Петар, Гашић Милосава Таназије, Ковач Мата Јагош, Лаличевић Сима Обрад и Перуновић Илије Живко;
рез. заставници: Чолаковић Драга Радомир, Дедић Николе Ђорђе, Дамјановић Јакова Јован, Јеловац Петра Душанка, Коменовић Лазара Мирко, Потпара Илије Љубо, Пелидија Ахмета Бајро, Радовић Тода Петар и Вујовић Филипа Петар;

рез. ст. водници: Чоле Адама Хакија, Боковић Васа Милосав, Гајевић Стевана Војин, Госпић Николе Ратко, Мијаковић Милојица Јован, Потпора Вучића Вељко, Попадић Тана Мићо, Ракуш Радоша Вуко, Спајић Милојица Момчило, Шљукић Рада Душан и Томић Марјана Дојчило;

рез. водници: Цакић Хасана Салко, Кривокапић Благоја Марко, Обрадовић Милете Бранислав, Перунички Милоша Владета, Планић Василија Димитрије, Сијамић Адема Хатил, Татер Лазара Босиљка, Туцовић Седа Шемсо, Таваш Данила Драго и Тодоровић Васа Крсто;

рез. мл. водник Мусић Милана Јефто;
вој. обвезници: Божовић Пере Милица, Брајовић Тура Милан, Цигулин Халила Хамдија, Ченгић Алије Касим, Ђаковић Јелка Миливоје, Ђурковић Ристе Радуле, Голубовић Маринка Лука, Гебрин Антона Иван, Релић Хасана Руждија, Иконић Илије Живко, Јеловац Петра Јела, Јовановић Алексин Мило, Јаковић Николас Момчило, Кечевећ Џемалас Касим, Косовић Јована Бошко, Контић Божо Љубица, Кнежевић Мата Сара, Лопичић Ђуре Петар, Лутовац Симе Драгиша, Михаиловић Илије Зора, Марковић Павла Милан, Машовић Ахмета Салко, Перовић Миледица Јелисава, Павићевић Блаже Ђетко, Поповић Новице Милосав, Стојановић Милосав Марко, Шестовић Радула Стојан, Тешовић Сава Бошко, Тањевић Душана Милутин, Вуковић Леса Младен, Вуковић Јована Илија-Рајко и Војводић Живка Филип.

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

рез. поручник Стаменић Стева Јован;
рез. заставници: Лучић Михаила Ђуро, Павловић Сава Симеун и Соковић Јова Остоја;
рез. ст. водници: Чоле Адема Хакија, Ђурчић Радована Јован, Голубовић Миливоја Милорад, Јовић Перка Радивоје, Потпар Вучића Вељко, Рођен Сава Миливоје и Старовлах Радована Иван;
рез. водници: Бошковић Ђетка Гојко, Цакић Хасана Салко, Кривокапић Благоја Марко, Лончар Шпира Божо, Обренић Милана Вукајло, Планић Василија Димитрије, Самарцић Благоја Павле, Свилањевић Лазара Божо, Шестовић Владислава Ратко и Табаш Данила Драго,

рез. мл. водници: Бркић Ферда Драго, Капа Стева Марко, Лаковић Петра Андрија, Јеловац Денисија Грубан, Лековић Недељка Благоје, Ногоуловић Шпира Видо, Накичевић Тура Душан, Новаковић Јована Благоје, Одатовић Гаја Рако, Пушић Андре Славомир, Вуксановић Новака Шпиро, Вучетић Миха Јосип, Вубања Јована Батрић, Борићкић Божина Бошко, Ђаиловић Крста Лазар, Брајковић Милоша Вукосман, Бурић Мирос Марко, Ченгић Алије Касим, Драговић Живков Душан, Ђуковић-Франовић Војислава Анета, Ђуковић Милоша Сава, Ђиновић Мила Јелка, Чучиловић Радомира Илија, Голубовић Милете Милутин, Главаткић Павлеа Штефица, Хелнић Хасана Руждија, Илић Мила Марко, Иванић Мила Милован и Јеловац Милена Момчило;

вој. обвезници: Јанковић Блажа Владо, Контић Сава Мирко, Кустудић Лазара Нико, Кечевећ Јемалас Касим, Костадиновић Павла Ђина, Ковачевић Пера Марко, Лацмановић Милоша Радивоје, Лакић Милића Мирое, Лукачевић Бекира Илијас, Милутиновић Косте Стево, Мишовић Ахмета Салко, Мартиновић Алексе Чедомир, Марковић Милана Михајло, Мустур Томе Божо, Ногоуловић Тура Лука, Рондовић Алексе Радош, Пешић Грујице Милован, Рајковић Николас Јоко, Прелевић Видов Мирко, Радовановић Митра Вељко, Радовановић Александра Никола, Самарцић Мила Раде, Стаматовић Мијајла Бијана, Сврка Јагоша Милорад, Стаматовић Јована Тодор, Самарцић Митра Јефто, Свилањевић Лазара Томо, Шчекић Марка Бошко, Шкурић Јока Војин, Шкулић Влајка Лазар, Тешовић Новака Лазар, Тањевић

Бранка Владимир, Томић Благоја Неђељко, Терзић Војинко Милован, Вучетић Вучка Радоје, Вујосевић Мила Марко, Зрновић Душана Никола, Косић Васа Жарко и Зујић Богдана Никола;

Бр. 50

9 априла 1949 године

Београд

Секретар,

М. Перунички, с. р.

Претседник,

др И. Рибар, с. р.

На основу члана Закона о орденима и медаљама, а на предлог Врховног команданта оружаних снага ФНРЈ, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

р е ш и о ј е

да се за показану храброст, умешност у командовању, осведочени рад на остварењу братства и јединства међу нашим народима и стечене заслуге за народ у току народноослободилачке борбе, одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД I РЕДА:

поручник Вукајловић Љ. Михајло.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД: II РЕДА

капетани: Лаћимић Р. Веселин и Нинковић М. Никола;

поручници: Васић Д. Душан, Лукач М. Душан, Усорац Ј. Мате, Бакић В. Милорад, Мандић Ђ. Јовица, Богићевић Т. Олга, Слијепчевић М. Васа и Ђуковић М. Стеван;
потпоручници: Паић П. Петар, Веслаћ И. Стева, Калаба Ђ. Лука и Раствоић Б. Васа;
заставници: Мишић Т. Ђорђе и Јуришић С. Душан.

ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА II РЕДА:

мајор Веловић Л. Ненад;
капетани: Нинковић М. Њекола и Ђокић М. Милан;
поручници: Ичин Т. Невенка, Васић Д. Душан, Усорац Ј. Мате, Михајловић Р. Драгомир, Младеновић М. Милутин, Огњановић Н. Бранко и Стојановић М. Љубомир;
потпоручници: Кукић Ј. Миливоје, Кузељевић Ј. Јанко, Личина Н. Марко, Шувака Ђ. Пајо, Беслаћ И. Стево, Калаба Ђ. Лука, Лукић М. Душан, Паић П. Петар и Дивљак М. Стево;
заставници: Контић А. Митар, Гујаница Р. Дико, Јукић А. Ивица, Тољата И. Јово и Вујиновић Т. Бранко;
ст. водници: Кеџман Д. Давид и Пивашевић С. Владо;
водник Благојевић С. Павло;
милиционар Поповић М. Дмитар.

ОРДЕНОМ ПАРТИЗАНСКЕ ЗВЕЗДЕ III РЕДА:

капетан Словенц Ј. Јоже;
поручници: Вучковић П. Перо и Ђуковић М. Стеван.

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

капетани: Ђокић М. Милан и Нинковић М. Никола;
поручници: Усорац Ј. Мате, Ђуковић М. Стеван, Вучковић П. Пера, Богићевић Т. Олга и Слијепчевић М. Васа;

потпоручници: Беслаћ И. Стева, Калаба Ђ. Лука, Дивљак М. Стево, Растовић Б. Васа, Дамљановић Н. Чедомир, Ђукановић М. Мојаш, Митровић Ј. Вукашин, Оташевић А. Божић, Рашиковић Н. Светозар, Тончић Ј. Драгољуб и Халиловић З. Ремза;

капетан Перовић М. Богдан;

поручници: Божовић В. Никола, Јевтић Д. Драгољуб, Ковачевић Ж. Славко и Кукић П. Жарко;

заставници: Јаковљевић Ј. Секула, Јовановић М. Јован, Концут Ј. Маријан, Стојићевић Ж. Радосав, Цветковић М. Живадин, Чичић В. Радуле, Мишић Т. Ђорђе, Вујиновић И. Стеван и Контић А. Митар;

ст. водници: Пивашевић С. Владо, Видановић Ј. Митар, Долинар М. Антон и Кустерле Ј. Валентин;

водници: Благојевић С. Павао, Бенковић М. Саво и Кокаљ А. Антон;

милиционари: Јовановић К. Владимир, Лебан Ф. Јоже, Танић С. Радисав, Тодоровић Ч. Велимир, Мишић Г. Петар, Кристан М. Павел, Кузмић Ј. Јосип, Рвовић Н. Добрашин и Савић С. Душан.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

мајор Селаковић В. Добросав;

капетан: Луковић Б. Лазар;

поручници: Филиповић Б. Милутин, Динић С. Борисав, Ивановић Н. Драго, Јовановић Б. Светозар, Јовић М. Миледин, Николић Ј. Богољуб, Ожњак Ј. Јошко, Тодоровић Ж. Вукашин, Војиновић Р. Илија, Вујић М. Богосав и Ичин Т. Невенка;

потпоручници: Јеленковић Л. Миодраг, Дамљановић Н. Чедомир, Ђукановић М. Мојаш, Митровић Ј. Вукашин, Оташевић А. Божић, Рашиковић Н. Светозар, Тончић Ј. Драгољуб, Батинић И. Ђура, Цветковић Ј. Чедомир, Ковачевић Д. Владо, Максимовић С. Митар, Михаиловић С. Душан, Миловић Р. Ђорђе, Станисављевић Т. Добросав, Васић М. Милорад и Вукаловић Н. Иван;

заставници: Алексић М. Радомир, Бошковић М. Милан, Чабрајац Л. Миливоје, Ђорђевић М. Милорад, Газић А. Новак, Ивановић Р. Радоје, Кељевић А. Драго, Костадиновић М. Жарко, Крагуљак В. Драган, Лабус М. Јован, Маријановић Р. Душан, Масловарић Р. Радоје, Михаиловић И. Радисав, Миленковић Ђ. Србољуб, Миловановић И. Милан, Николић М. Драгољуб, Плуновић М. Милун, Петровић В. Живомир, Стаменковић Б. Богомир, Стефановић Р. Раде, Мушић М. Живојин, Вељковић Б. Аца, Вељковић М. Драгољуб, Златановић М. Добросав, Живковић Н. Ратомир, Јаковљевић Ј. Секула, Јовановић М. Јован, Концут Ј. Маријан, Стојићевић Ж. Радосав и Вујиновић И. Стеван;

ст. водници: Пивашевић С. Владо, Јерман Ф. Франц и Видановић Ј. Митар;

водници: Којић М. Драган и Бенковић М. Саво;

мл. водници: Бак Н. Момир, Мижић Г. Петар, Јовановић М. Радисав, Тодорић С. Никола и Воржата М. Саво;

милиционари: Аугустиновић М. Мато, Бојић М. Милорад, Ђикоша Т. Милан, Францел Ј. Јоже, Франковић Н. Стјепан, Гутлета Р. Стеван, Коцјан М. Мирко, Михаиловић Ј. Ђура, Николић М. Благоје, Николић Б. Мирослав, Радоњић Ј. Милован, Шаула Ј. Михајло, Вучелић Р. Миомир, Кокаљ А. Антон, Кристан М. Павел, Кузмић Ј. Јосип, Рвовић Н. Добрашин, Савић С. Душан, Бегуш П. Славко, Дорник Ј. Алфонз, Кокаљ А. Антон, Комазец С. Андрија и Новаковић Ђ. Владо.

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

заставник Печенковић Т. Срећко;

ст. водници: Лахарнар Ј. Игњациј, Ручигаљ Л. Љовро и Јерман Ф. Франц;

мл. водници: Цвејић Д. Миодраг, Ристић С. Живадин, Бак П. Момир и Недишић С. Вјекослав;

милиционари: Бегуш П. Славко, Дорник Ј. Алфонз, Какаљ А. Антон, Комазец С. Андреј, Новаковић Ђ. Владо, Бошковић Ђ. Драган, Бутковић М. Младен, Дугошија П. Петар, Ђорђевић М. Бранко, Ђурић П. Светомир, Јермол Ј. Миха, Јонић М. Никола, Костић С. Љубомир, Михајловић М. Ненад, Младеновић М. Ђорђе, Радивојевић В. Љубомир, Савић М. Сава, Стојиљковић С. Светислав, Стефанчић С. Рафаил и Танић С. Радисав.

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

водници: Јовановић А. Петар, Станисављевић Н. Љубомир, Стојаковић Д. Ранко и Велиновић С. Стојан;

мл. водници: Антић А. Брелико, Чапкуновић Ј. Петроније, Маринковић Д. Сава, Мијатсав С. Бранко, Миловановић Ж. Милутин, Младеновић К. Александар, Пековић М. Лука, Смиљанић Р. Радован, Влаховић П. Владо и Жавски В. Леополд;

милиционари: Александрић Р. Љубиша, Бигевић Ш. Петар, Појовић Г. Саво, Бокић Ј. Душан, Бошковић М. Томислав, Цветковић Б. Милутин, Ђирић Н. Славко, Ђирић Д. Вукадин, Чолић Х. Хасан, Дубац Ј. Јосип, Дубаковић Љ. Радисав, Ђорђевић П. Милан, Ђуровић Љ. Бранко, Глувић П. Стеван, Илић Н. Војислав, Ивановић М. Мирослав, Јовановић В. Драгослав, Камберовић Н. Исо, Кирас И. Иван, Којић П. Никола, Колчевић М. Ранко, Крстић Ј. Драгољуб, Мартиновић Р. Душан, Масончић Н. Божо, Машић О. Свет, Мијушковић М. Милорад, Милкић А. Милорад, Милојковић У. Ненад, Миљковић Ж. Витомир, Милошевић Ј. Петар, Милевић Ј. Михајло, Мишић Ј. Драгомир, Мишић Д. Никола, Момчиловић С. Душан, Мрзећ Н. Велибор, Николић А. Божић, Павлоска Т. Андре, Перушић Ђ. Јозо, Петковић М. Стојан, Петковић И. Василије, Радановић С. Драгутин, Радојевић В. Љубомир, Радојичић М. Станимир, Радуловић Д. Драгослав, Баграчевић М. Јован, Раковић М. Драгомир, Раонић В. Спасоје, Равнак М. Франц, Ристић Б. Никола, Ротановић Р. Ђорђе, Секуловић Т. Радосав, Шево Б. Маријан, Скок Т. Рафаел, Славковић З. Борисав, Станић Ђ. Перо, Становић М. Иво, Стефановић Д. Будимир, Стојановић Д. Момир, Стојић М. Воја, Шановић Ј. Драго, Шћепановић П. Војислав, Штирн И. Карел, Трајковић С. Ратко и Жикић М. Ђорђе.

Бр. 40

2 априла 1949 године

Београд

Секретар,

М. Перуничкић, с. р.

Претседник.

др И. Рибар, с. р.

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Врховног команданта оружаних снага ФНРЈ, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

р е ш и о ј е

да се за показану храброст и стечене заслуге за народ у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:

рез. капетан Марас Грге Дујо;

рез. поручник Мањака Анте Иван;

рез. потпоручници: Билекапић Боже Стипе, Дељић Јосипа Дубо, Шишко Стипана Јозо и Заторац Ђуре Душан.

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБОСТ:

рез. капетан Марас Грге Дујо;
рез. поручници: Бошковић Јосипа Анђелко, Чавић Петра Јосип и Мањак Анте Иван;
рез. потпоручник Делић Јосипа Љубо;
рез. ст. водници: Чабо Фране Павло и Грубишић Петра Јозо;
рез. водник Ратковић Ивана Андрија;
вој. обвезник Вуловић Бојана Илија.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

рез. поручници: Чавић Петра Јосип, Димитријевић Глише Зора, Муниварана Николе Јуре, Сипић Петра Анђелко, Шутра Марка Петар и Реља Ивана Мате;
рез. потпоручник Житко Фране Михо;
рез. заставници: Башић Луке Јуре, Биланчић Анте Јуре, Човић Николе Мате, Ерделес Јосипа Љубомбир, Гусић Дује Лука, Мавер Анте Миро, Перишић Петра Стипе, Плетикосић Јуре Јово, Радан Мате Петар, Шеговић Марка Марко, Шелић Марка Јосип, Таскић Иззана Филип, Тврделић Марина Јерко и Жанко Павла Фране;
рез. ст. водници: Билић Николе Ловро, Бурбић Нике Мато, Дадић Мате Марко, Главан Јакова Иван, Хрговић Марка Блаж, Ковачевић Боже Бошко, Меленица Петка Мато, Панђа Стипе Мицо, Перкусић Луке Јерко и Влајчевић Николе Јосип;
рез. водници: Ливаја Јове Марко, Грчић Стипе Анте и Ратковић Ивана Андрија;
рез. мл. водници: Гулић Анте Јаков, Пависић Стијепа Јарко и Токић Анте Петар;
вој. обвезници: Вуловић Илије Бојан, Чеко Фране Иван, Кларић Мартина Петар, Крижанић Петра Анте, Рамљак Јозе Душан, Радан Петра Динко, Ратковић Мартина Мате, Ромац Стипе Стипе, Вучковић Стијепа Иван, Вуковић Јозе Хрвоје и Вукшић Мате Иван.

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБОСТ:

рез. поручник Шипић Петра Анђелко;
рез. потпоручник Житко Фране Михо;
рез. заставници: Башић Луке Ђуро, Човић Николе Мате, Гусић Дује Лука и Тврделић Марина Јерко;
рез. ст. водници: Борковић Марка Душан, Билић Николе Ловро, Делић Луке Иван, Ерцег Јакова Дујо, Главан Петра Лука, Главан Јакова Иван, Хрговић Марка Блаж, Јелинчић Стипе Петар, Јурко Јакова Мартин, Крце Мате Дујо, Марасовић Стијепа Боже, Маснић Луке Мирко, Одак Филипа Анте, Ограбић Марка Мато, Перић Петра Анте и Плавац Боже Иван;
рез. водници: Гранић Иван Иван, Јозић Мате Душан, Кнежовић Луке Анте, Куштра Јокин Лука, Лабровић Ивана Анте, Нарас Јуре Бранко, Милетић Јосе Мате, Модрић Шиме Анте, Смољо Илије Мијо и Жуљевић Иван Мирко;
рез. мл. водници: Акрап Филипа Јаков, Цук Боже Анте, Главан Мартина Мате, Гусић Марка Лука, Кево Луке Јуре, Марендић Анте Владо, Муниварана Јакова Боже и Свалина Стипа Иван;
вој. обвезници: Чеко Фране Иван, Дадић Марка Јаков, Драгунић Павла Дујо, Гусић Боже Филип, Гушић Јозе Иван, Ивишић Барише Стипе, Казимир Мартина Винко, Крижанец Петра Анте, Кларић Мартина Петар, Лагатор Дује Анте, Ливаја Луке Шимун, Ловрић Анте Андрија, Мравек Филипа Мате, Перић Јакова Петар, Радан Петра Динко, Рамљак Јозе Душан, Ратковић Мартина Мате, Ромац Стипе Стипе, Радинић Петра Никола, Ратковић Јозе Фране, Самарџић Стијепа Иван, Скакелја Јозе Анте, Солдић Луке Петар, Вареника Јозе Мишко, Вукшић Мате Иван, Вучковић Стијепа Иван и Журо Антин Марко.

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

рез. заставник Ерцег Марка Дујо;
рез. ст. водници: Бандалић Анте Винко Бата Андрије Николе, Јурко Јакова Мартин, Крце Мате Дујо, Крунић Марка Ђуро, Ненадић Николе Никола, Николић Дује Бранко, Попадић Стевана Никола, Плазбић Стипа Иван, Погачић Филипа Мирко, Ромац Јуре Анте, Варводић Петра Лука и Ботица Јуре Иван;
рез. водници: Главан Мартина Јозо, Гранић Иван Иван, Јозић Мате Душан, Кларић Мате Андрија, Кнезовић Луке Анте, Куштра Јокана Лука, Модрић Шиме Анте, Ненадић Петра Јово, Радман Јуре Мишо, Стојанац Антона Стеван, Солдић Стипа Јуре, Вучемило Марка Анте и Андријасевић Стипе Марко;
рез. мл. водници: Биланић Анте Владо, Ботица Мишка Мате, Боковић Мате Никола, Буљан Петра Лука, Чаво Мишковић Јозо, Чикота Луке Анте, Девин Филипа Андрија, Деспотовић Мате Павло, Долић Јакова Анте, Главан Мартина Мате, Госљевић Јосин Анте, Јанковић Николе Лука, Јурић Стипа Иван, Јеловић Фране Дујо, Кареман Мате Иван, Лацо Мате Јаков, Мравак Мате Филип, Мастелић Мате Петар, Пољак Боже Никола, Пешо Луке Филип, Прелаш Јуре Божидар, Перић Ивана Иван, Смољо Јосипа Мате, Вукић Мате Анте, Веић Андрије Павло и Занко Јакова Дујо;
рез. десетари: Бабић Николе Јозо, Кучић Филипа Иван, Ливаја Луке Јово, Марковић Анте Мержан, Милетић Мије Филип и Жеко Анте Лавин;
вој. обвезници: Алебић Андрије Мате, Алебић Шиме Боже, Акрап Мате Јово, Акрап Ивана Мирко, Акрап Анте Мате, Брназ Петра Иван, Буловић Петра Павло, Боговац Јована Јован, Вулић Марка Стипан, Вучевић Јозе Мате, Бебић Мате Мијо, Брајковић Николе Јуре, Врadariћ Андрије Филип, Брачуљ Луке Иван, Божица Иван Иван, Бошковић Јозе Славко, Билоскапић Петра Филип, Билоскапић Ивана Стипе, Билоскапић Луке Андрија, Биланић Луке Јаков, Бечко Петра Мате, Батарело Николе Иван, Брковић Јуре Мирко, Боговац Јозе Мијо, Бата Филипа Мирко, Бугарин Павла Иван, Буловић Илије Јаков, Буловић Ђуре Никола, Бугарин Мартина Мате, Бугарин Павла Иван, Бота Петра Анте, Битуњац Јакова Јерко, Ботица Мишковић Јово, Битуњац Анте Петар, Бошњак Анте Јосип, Брчић Анте Јово, Брчић Грге Јово, Билоскапић Петра Мате, Ботић Ивана Иван, Бесић Илије Јаков, Браковић Мишка Боже, Басура Анте Јаков, Ђосић Луке Иван, Ђосић Николе Боже, Цоколић Анте Марко, Цврље Јерко Иван, Чикара Петра Иван, Цврље Боже Дујо, Цвигковић Марка Иван, Црљан Фране Анте, Црљан Јуре Кризан, Ђосић Анте Боже, Чолак Маријана Илија, Ђосић Андрија Франо, Чота Јуре Иван, Чољан Ивана Стипан, Чурковић Јакова Андрија, Чикара Јакова Петар, Чикотић Ивана Никола, Чавић Петра Иван, Чабо Петра Никола, Ђосић Анте Илија и Чабо Мишка Дујо;
вој. обвезници: Делић Анте Иван, Делић Мишка Звонко, Делић Стипа Анте, Дејановић Иван Анте, Додић Боже Анђелко, Драгунић Павла Дујо, Дадић Марка Јаков, Домјановић Марка Иван, Делић Лукин Филип, Ђапић Николе Петар, Ђапић Николе Петар, Ђипало Анте Мати, Ђапић Дамјана Илија, Ђапић Петра Марко, Ђапић Боже Илија, Ђапић Петра Андрија, Езгета Драгутина Драгутин, Ерцег Луке Мате, Ефендић Петра Андрија, Филиповић Јосипа Марко, Гуљача Николе Анте, Гилић Ивана Јуре, Главан Фране Тадија, Гусић Ивана Мартин, Гусић Јосипа Стипе, Габричевић Јуре Мирко, Гилић Стипа Лука, Грубишић Анте Јово, Гуњаца Иван Грго, Гудић Ивана Јуре, Главан Јуре Марко, Гилић Мишка Никола, Гуњача Мишка Јово, Главан Мартина Стипе, Гуњача Николе Стипе, Галзина Марка Симун, Гусић Марка Петар, Гуњача Луке Иван, Гилић Андрије Ловро, Гусић Јозе Иван, Гусић Боже Филип, Гулић Мартина Петар, Хрговић Марка Иван, Хрговић Анте Филип, Хрговић Марка Мате, Ивковић Блажа Марко,

Ивандић Јозе Марко, Ивишић Барише Стипе, Иванчић Николе Анте и Ивковић Лазе Стипе;

вој. обвезници: Јурић Ивана Стјепан, Јагњић Фране Мате, Јеловић Митровић Блажа Иван, Јукић Марка Петар, Јукић Јосипа Стипан, Јелинчић Филипа Анте, Јукић Анте Јуре, Јовић Илије Симо, Јурић Мата Јоцо, Јеловић Филипа Илија, Јуретић Ивана Блаж, Јандреј Јосипа Симеун, Јукић Ивана Филип, Јукић Филипа Анте, Јукић Јуре Анте, Јандријевић Јуре Дујо, Јукић Марка Миле, Кево Шимуна Шимун, Кнез Ивана Анте, Катић Анте Стипе, Кларич Дује Грга, Катић Јозе Анте, Крце Николе Фране, Крцо Николе Мате, Коприћина Николе Стипан, Катић Анте Јозо, Козина Анте Мате, Ковачевић Луке Божо, Кнежевић Мартина Петар, Крижанац Ивана Јуре, Кулић Јакова Божо, Кундић Илије Марко, Кокеза Стијепана Илија, Кристић Дуја Анто, Казимир Мартина Вицко, Козлица Николе Мирко, Караман Јуре Иван, Лабровић Јозин Анте, Лабровић Стипе Анте, Лабровић Фране Јаков, Лето Јозе Божо, Лабровић Стипе Мате, Лабровић Дује Никола, Ловрић Мате Андрија, Ливаја Луке Шимун, Лагатор Дује Анте и Лагатор Ивана Филип;

вој. обвезници: Милановић Марјана Шимун, Модрић Мата Павло, Милош Јуре Стипе, Мاستелић Ивана Ловро, Младина Јозе Анте, Маруница Луке Петар, Матковић Анте Марко, Милош Андрије Анта, Матковић Грге Стипе, Марасовић Шимуна Звонко, Марос Ивана Петар, Матић Мата Станко, Милош Ивана Дујо, Марковић Николе Петар, Милетић Боже Анте, Мармун Филипа Мате, Миљак Мате Јуре, Малеш Ловре Илија, Мравак Петра Дујо, Мрош Лазара Лука, Младина Стипана Иван, Марасовић Јозе Славко, Матарало Јуре Никола, Младина Ивана Марко, Марасовић Стипана Томо, Марасовић Јозов Анте, Морнар Маријана Петар, Младина Антин Божо, Мравак Филипа Мате, Муниврана Ивана Ловре, Мрђан Мишка Иван, Матијашевић Јакова Климе, Матијашевић Петра Блаж, Маретић Лазе Ђуро, Марасовић Марка Павло, Одак Ивана Филип, Омрцен Анте Мате, Орсулић Луке Јово, Омрцен Јозе Иван, Омрцен Јакова Мисе, Омрцен Анте Филип, Омрцен Марка Петар и Омрцен Мате Франц;

вој. обвезници: Перковић Филипа Стипан, Пешо Шимуна Јозо, Перић Јакова Петар, Пешо Луке Иван, Плетикосић Симуна Стипе, Пенковић Мате Јаков, Павић Петра Јосип, Пројић Мишка Јозо, Путник Андрије Иван, Путник Фране Јозо, Пројић Николе Филип, Пројић Луке Иван, Прајић Луке Шимун, Павић Мартина Иван, Пеској Симуна Јозо, Пешо Мартина Никола, Пешо Боже Анте, Пеовић Петра Лука, Пољак Мате Тадија, Павић Марка Шимун, Пољак Анте Јозо, Пранчевић Ивана Марко, Пољак Филипа Мијо, Павић Петра Круно, Пољак Филипа Анте, Периш Стипана Филип, Плавша Јозе Петар, Перић Паска Бошко, Пољак Шимуна Иван, Периш Јакова Анте, Павичић Јакова Миленко, Рогулић Ивана Јозо, Рогулић Грге Лука, Радинић Петра Никола, Ромац Николе Гојко, Ромац Анте Божо, Ратковић Јакова Филип, Ромац Ивана Стипе, Рогулић Ивана Павло, Росандић Андрије Дујо, Радман Стипе Андрија, Радман Марка Лука, Ратковић Ивана Јуре, Радошевић Фране Анте, Ружић Јуре Марко, Режић Боже Јозо, Радман Анте Иван, Рачић Илије Иван, Рогулић Јакова Иван, Ратковић Ивана Анте, Ромац Ивана Ђоко, Ратковић Грге Јуре, Радман Стипе Мисе и Радман Ивана Анте;

вој. обвезници: Стојић Стеве Јово, Стојанац Стеве Марко, Самардић Стијепана Иван, Солдић Луке Петар, Ступало Анте Мате, Смољо Фране Филип, Суски Идије Милан, Стојанац Раде Стојан,

Стричевић Јакова Петар, Сучић Шимуна Мартин, Сучић Шимуна Никола, Сабљић Мате Анте, Стојанац Николе Лука, Самарцић Боже Анте, Серић Илије Стипе, Смољо Андрије Никола, Смољо Петра Марко, Шишко Стипана Петар, Шесто Фране Иван, Служо Јозе Јуре, Серић Илије Јуре, Шунов Мате Анте, Шерић Филипа Јуре, Трипо Крсто Божо, Терзић Марка Марко, Токић Јуре Тадија, Топић Јакова Иван, Томашевић Андрије Франо, Веић Ивана Јуре, Вулић Луке Јован, Винчић Стојана Божо, Вучемиловић Ђуре Васо, Веић Анте Јозо, Вучковић Николе Франо, Вучковић Николе Иван, Вукас Јакова Божо, Вук Степана Анте, Вуковић Петра Анте, Вулетич Петра Чедо, Вукас Ивана Анте, Вукас Николе Мате, Вуковић Николе Мијо, Винчевић Лазе Лука, Винчић Николе Лазо, Вуковић Јозе Јозо, Володер Мате Иван, Врга Стипе Јаков, Зебић Вицка Андрија, Загорац Петра Дако, Зрнчић Филипа Петар, Зубан Мате Лука, Зоковић Андрије Томо, Запар Дује Вице, Жарко Анте Јаков, Журо Анте Марко, Жанко Марка Шимун, Жико Анте Јаков, Живаљ Марка Миле и Жуљевић Јакова Петар.

Бр. 57

14 априла 1949 године

Београд

Секретар,

М. Перуничкић, с. р.

Претседник,

др И. Рибар, с. р.

САДРЖАЈ:

	Страна
400. Правилник о измени Правилника о приправничком стажу, стручним испитима и курсевима за савезне службенике просветно-научне струке — — — — —	681
401. Правилник о измени и допуни Правилника о оснивању, организацији и раду поликлиника — — — — —	681
402. Правилник о оснивању, организацији и раду здравствених станица — — — — —	682
403. Правилник о оснивању, организацији и раду природних леčiliшта — — — — —	684
404. Правилник о измени и допуни Правилника о оснивању, организацији и раду секторских амбуланти — — — — —	684
405. Правилник о оснивању, организацији и раду антитуберкулозних диспанзера — — — — —	686
406. Упутство о организацији и раду дечјих јасала — — — — —	689
407. Решење о примени Упутства за утврђивање норми рада у тешкој индустрији — — — — —	690
408. Решење о укидању разреда скупоће — — — — —	691
409. Решење с увођењу обрасца уговора о раду у грађевинарству — — — — —	691
Ратификација Међународне конвенције о телекомуникацијама од стране Југославије — — — — —	691
Отказ Конвенције о стварању једног Бироа за јавну хигијену од стране Југославије — — — — —	691
Ратификација Устава Светске здравствене организације од стране Уругваја — — — — —	691
Исправка Правилника о пројектовању железничких инвестиционих објеката — — — — —	691